

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Så kom den alligevel, og så må den jo kalde mig op til en kort bemærkning, bemærkningen om disse erhvervsfolk, der i øvrigt for deres egne aktionærers penge har sat noget over styr – det kan vi så synes har været tåbeligt eller ikke – og som skulle være bevis på, at det ville gå meget, meget bedre, hvis vi lavede nogle lønmodtagerfonde, nogle pensionskasser og andet, som bare kunne komme til at investere, hvorved der aldrig nogen sinde ville ske sådan noget.

Jeg synes, hr. Holger K. Nielsen skulle kigge på de virksomheder, der rent faktisk styres på den måde. Jeg tror, at andelen af skandaler er større.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg følger faktisk eller måske snarere fornemmer, at SF med partiformanden i spidsen i realiteten ikke ved noget som helst om, hvad der foregår på danske virksomheder. Der er allerede i dag et meget veludviklet demokrati på stort set alle virksomheder, selv virksomheder med ganske få ansatte. Det ville være ganske umuligt at drive en virksomhed i dag, hvis ikke virksomhedsledelsen på en lang række forskellige niveauer havde de ansatte med inde i beslutningsprocesserne. Derfor var jeg så ked af, at demokratiet stopper ved virksomhedsporten. Som om man sagde til de ansatte: Kom ind, og så kører vi jer efter en eller anden skabelon. Jeg synes, det er en meget, meget kedelig indstilling at have, men en gang imellem skal der trods alt kastes nogle bolde i luften, hvor lederen siger: Nu gør vi sådan og sådan og sådan.

Hr. Holger K. Nielsen er jo også en slags virksomhedsleder i partiet SF. Jeg går ud fra, at hr. Holger K. Nielsen også en gang imellem siger: Sådan og sådan skal tingene fungere i vores parti! Sådan foregår det også i en virksomhed.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Det er ordvekslingen mellem fru Anne Birgitte Lundholt og hr. Holger K. Nielsen, jeg gerne vil kommentere.

Man kan diskutere fra nu af og til sidste regnskabsaflæggelse fra en eller anden dato om virkningen af lønmodtagerkapitals tilstedeværelse i kapitalformidlingen. Jeg synes ikke, det spor, ordskiftet dér var inde i, nødvendigvis var det rigtige som grundlag for belystningen af ønskværdigheden af tilstedeværelse af lønmodtagerkapital.

Hvis man tager som udgangspunkt, at pensionskassemedlerne alt i alt hverken gør det dårligere eller bedre end gennemsnittet af investorer i det hele taget, så er det for os at se stadig væk i sig selv positivt, at den måde at organisere ejerskabet eller medejerskabet i dansk erhvervsliv på forefindes. Det er vores helt basale argumentation for, at en eller anden form for fælles organisering af ejerskab gennem pensionskassernes muligheder i sig selv demokratisk set er en god måde at få en velordnet og for den enkelte pensionsopsparer betrygget ejerform etableret på.

Det er ikke noget alternativ som et enten-eller til hr. Holger K. Niensens private aktie i Topdanmark – den er ham vel undt – men det er et supplement, som har den særlige kvalitet, at der ligger en vis betryggelse for den enkelte isolerede borger eller lønmodtager i, at det er lavet på den måde. Og selv hvis det kun er gjort lige så godt som gennemsnittet – og det er jo ikke billedet, det meste af det gøres bedre – så er det også fint.

Formanden:

Fru Anne Birgitte Lundholt for en kort bemærkning, og så er tiden måske inde til at fortsætte i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Det skal også kun være en kort bemærkning.

Jo, jeg er faktisk delvis enig med hr. Poul Nielson, men også delvis uenig. Hvis der er en frivillig ordning med, at man ønsker at etablere sig kollektivt, så er der ingen i Det Konservative Folkeparti, der overhovedet vil sætte et spørgsmålstegn ved det. Så er vi fuldstændig enige i, at det er den form, den lønmodtager har valgt.

Det, vi diskuterer, er frivilligheden med hensyn til, hvorledes man vil anbringe sine penge, og når jeg replicerede på hr. Holger K. Niensens bemærkning, så var det kun, fordi der